

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.211 van 12 februari 2001
in de zaak A. 62.856/IX-1359.**

In zake : Etienne DIERICK,
die woonplaats kiest bij
advocaat F. BAERT,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de minister van Tewerkstelling en Arbeid,
thans de minister van Werkgelegenheid,
die woonplaats kiezen bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DIERICK op 17 maart 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het koninklijk besluit van 4 augustus 1994 waarbij hij als eerste voorzitter van het Arbeidshof te Gent op 19 januari 1995 in ruste wordt gesteld, in de mate dat het hem het emeritaat niet toekent;

Gelet op het arrest nr. 84.018 van 10 december 1999 waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat ermede wordt belast het onderzoek van de zaak af te doen;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 30 november 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 januari 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. BAERT, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak werden uiteengezet in het arrest nr. 84.018 van 10 december 1999; dat in dat arrest de Raad van State zich bevoegd heeft verklaard om uitspraak te doen over het annulatieberoep, in zoverre het gesteund is op verzoekers aanspraken op het emeritaat als zodanig, welke uitspraak niet slaat op het door verzoeker geponeerde recht op een emeritaatspensioen als één van de gevolgen verbonden aan het emeritaat; dat dit arrest ook heeft geoordeeld dat de weigering verzoeker tot het emeritaat toe te laten vervat is in het koninklijk

besluit van 4 augustus 1994 en dat het beroep tegen dat koninklijk besluit tijdig werd ingesteld;

Overwegende dat verzoeker onder meer in een tweede middel de schending aanvoert van "essentiële of op straffe van nietigheid opgelegde vormen, minstens machtsoverschrijding door schending van art. 32 van de Grondwet,

Doordat

Het aangevochten K.B. niet aangeeft op basis van hoeveel jaren dienst, in het bijzonder op hoeveel jaren dienst in de magistratuur verzoeker zich kan beroepen, terwijl dit van fundamenteel belang is om zijn pensioenrechten evenals zijn recht op emeritaat te beoordelen;

en verzoeker niet de gelegenheid heeft gekregen om zijn pensioendossier in te zien, - in het dossier aan verzoeker ter inzage werd gegeven niet het pensioendossier voorhanden zijnde dat volgens de brief van 06.09.94 aan de minister van pensioenen zou zijn bezorgd;

Terwijl

Alle administratieve beslissingen in omstreden zaken of waaromtrent betwisting bestond, de motieven dienen te bevatten waarop zij gesteund zijn, en in elk geval de wetsbepalingen dienen aan te geven die zij toepassen, of in voorkomend geval, de redenen waarom zij de wetsbepalingen waarvan toepassing werd gevraagd niet in acht nemen;

en ieder krachtens art. 32 van de Grondwet het recht heeft elk bestuursdocument te raadplegen en er een afschrift van te krijgen, behoudens in de gevallen bepaald door de wet of het decreet of de regel bedoeld in art. 134;

Toelichting van het middel

1) Er was in de loop van 1994, vanaf de aanvraag van verzoeker dd. 4 maart 1994, een (fundamentele) betwisting ontstaan tussen verzoeker en het Departement van Justitie, betreffende zijn recht op emeritaat; ettelijke brieven werden daarover gewisseld, nota's in de schoot

van het departement en het kabinet van Justitie opgesteld;

In het aangevochten K.B., dat nochtans aan die betwisting een bepaalde oplossing geeft, is daar niets over terug te vinden; er wordt niet gezegd waarom art. 391, eerste en tweede lid, en art. 393 niet toegepast worden; er wordt zelfs niet gezegd dat zij niet toepasselijk zouden zijn;

Dat is een schending van een essentiële vorm, nl. de motivering, tenminste de formele motivering, nl. de verwijzing naar de ter zake toepasselijke wetsbepalingen;

2) Verzoeker heeft niet de kans gekregen om het pensioendossier in te zien dat aan het Ministerie van Pensioenen werd bezorgd door Justitie en Tewerkstelling en Arbeid, - zodat aan de hand van de stukken die hij heeft kunnen inzien niet kan uitgemaakt worden hoeveel dienstjaren nu in aanmerking werden genomen, en hoeveel dienstjaren hij te weinig zou hebben om tot de 30 jaar werkelijke dienst waarvan 15 jaar in de magistratuur te komen, vereist door het eerste lid van art. 391 Ger.W.; Dergelijke weigering om het dossier over te leggen maakt een schending uit van het in het middel aangehaalde art. 32 van de Grondwet";

Overwegende dat tegen de conclusie van het bevoegde lid van het auditoraat in zijn aanvullend verslag nopens het eerste onderdeel van het middel, als zou uit het feit dat de weigering verzoeker tot het emeritaat toe te laten vervat in het koninklijk besluit van 4 augustus 1994 moeten volgen dat de motieven van die weigering ook in dat besluit tot uiting hadden moeten komen, wat niet het geval is omdat het geen formele motivering bevat, de verwerende partij in haar laatste memorie laat gelden dat het belangrijkste oogmerk van de motiveringsplicht is dat de bestuurde de motieven moet kennen die de beslissing schragen, zodat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het aangewezen

is die beslissing aan te vechten, dat, indien de rechtsonderhorige de motieven van de beslissing anderszins kent dan via de beslissing zelf, in alle redelijkheid aangenomen kan worden dat de rechtsonderhorige op de hoogte is van de motieven, zodat aan de motiveringsplicht is voldaan, dat de overheid niet moet verwijzen naar gegevens die de betrokkene reeds kent, dat wie de motieven kent van een beslissing die formeel gemotiveerd moet zijn, zich niet nuttig op de schending van de formele motiveringsplicht kan beroepen en dat terzake uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker reeds lang vóór de publicatie van het bestreden koninklijk besluit op de hoogte werd gebracht van de motieven die de weigeringsbeslissing schragen, meer bepaald door de brief van 27 april 1994 van de minister van Justitie waarin hij verzoeker mededeelt dat hij geen aanspraak kon maken op het emeritaat nu hij bij het bereiken van de leeftijdsgrens op 19 januari 1995 niet over de vereiste dertig jaren dienst beschikte, en door de brief van 16 mei 1994 waarin de minister het begrip "dienst" toelichtte, bevestigd op 14 december 1994;

Overwegende dat die stelling van de verwerende partij moet worden bijgevalen, temeer daar verzoeker niet met zoveel woorden de schending aanvoert van de formele motiveringswet van 29 juli 1991; dat verzoeker terdege wist waarom hem het emeritaat niet werd toegekend, bepaaldelijk het -terecht of ten onrechte- niet in aanmerking nemen als "dienst" zoals bedoeld in artikel 391, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, ter toekenning van het emeritaat, van andere diensten dan die welke verzoeker in de magistratuur heeft verricht, zijnde als rechter in de rechtbank van eerste aanleg en als raadsheer, kamervoorzitter en eerste voorzitter van het Arbeidshof, gedurende in totaal 28 jaar en vier maanden, derhalve met uitsluiting van de andere dienstjaren of gelijkgestelde jaren waarvan verzoeker melding had gemaakt in het formulier

bij zijn pensioenaanvraag, te weten, militaire dienst, tijdelijke diensten bij de werkrechttersraad en vier jaar gelijkstelling wegens diploma van doctor in de rechten in toepassing van artikel 393 van het Gerechtelijk Wetboek; dat wat het tweede voormeld gegeven betreft, zulks hem reeds werd medegedeeld bij brief van 16 mei 1994, waarin hem tevens ter kennis werd gebracht dat de administratieve praktijk voor de berekening van het aantal jaren een onderscheid maakt tussen emeritaat stricto sensu en pensioen; dat dit laatste standpunt bevestigd werd door de minister op 14 december 1994; dat verzoeker er in zijn briefwisseling met het ministerie blijk van geeft die problematiek te kennen, meer bepaald wat die drie gegevens betreft en hij blijkbaar ook in het bezit was van een interne nota van 18 juli 1994 aangaande die problematiek, aangezien hij deze als bijlage bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd; dat het wel verwijzen in de aanhef van het bestreden koninklijk besluit naar het derde lid van artikel 391 van het Gerechtelijk Wetboek en het niet verwijzen naar het eerste en het tweede lid van dat artikel, en evenmin naar artikel 393, zulks bevestigde en verzoeker daaruit kon afleiden -en ook heeft afgeleid aangezien hij die zienswijze betwist in zijn verzoekschrift- dat het hem niet verlenen van het emeritaat op die berekening waarbij de voormelde drie gegevens niet in aanmerking werden genomen was gebaseerd; dat het eerste onderdeel van het tweede middel dienvolgens niet gegrond is;

Overwegende dat het aanvullend auditoraatsverslag beperkt is tot de bespreking van het eerste onderdeel van het tweede middel; dat de Raad van State niet vermag uitspraak te doen over middelen waarover het auditoraat geen verslag heeft uitgebracht; dat derhalve het onderzoek van de zaak moet worden vervolledigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermede belast het onderzoek van de zaak te vervolledigen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.